

Sygnatura akt VI Ka 548/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **4 listopada 2014** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Krzysztof Ficek

Sędziowie SSO Bożena Żywioł (spr.)

SSO Agata Gawron-Sambura

Protokolant Barbara Szkabarnicka

przy udziale Andrzeja Zięby Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 4 listopada 2014 r.

sprawy **J. S.** ur. (...) w Z.

córki K. i H.

oskarżonej z art. 77§2 kks w zw. z art. 6§2 kks w z art. 9§3 kks

na skutek apelacji wniesionych przez pełnomocnika podmiotu pociągniętego do odpowiedzialności posiłkowej i obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 28 marca 2014 r. sygnatura akt IX K 884/12

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 636§ 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchyla rozstrzygnięcia z punktu 2 i 3;
2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata R. S. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 96,60 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony oskarżonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
4. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 536,60 zł (pięćset trzydzieści sześć złote i 60/100) i wymierza jej opłatę za II instancję w kwocie 600 zł (sześćset złotych).

VI Ka 548/14

UZASADNIENIE

Rozpoznając środki odwoławcze wywiedzione od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 28 marca 2014 r. w sprawie sygn.akt IX k 884/12 Sąd Okręgowy stwierdził, że apelacja obrońcy oskarżonej J. S. nie zasługuje na uwzględnienie, natomiast zasadną jest apelacja wniesiona przez pełnomocnika podmiotu pociągniętego do odpowiedzialności posiłkowej.

Obrońca oskarżonej nie podważył prawidłowości toku rozumowania sądu pierwszej instancji, w efekcie którego sąd ten doszedł do przekonania, iż oskarżona dopuściła się zarzucanego jej przestępstwa skarbowego.

Odwołując się wyłącznie do wyjaśnień złożonych przez J. S. apelujący abstrahował od pozostałego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, na który złożyły się zeznania świadka R. B. oraz dokumentacja dotycząca zobowiązań podatkowych podmiotu, przez który oskarżona zatrudniona była jako księgowa, w związku z czym spoczywał na niej m.in. obowiązek składania deklaracji podatkowych oraz terminowego odprowadzania na rachunek urzędu skarbowego pobranych zaliczek na podatek dochodowy.

Nieprzekonujące są tezy zawarte w środku odwoławczym - z których wynika, iż oskarżona działała pod presją pracodawcy, przez co winna być traktowana jako wręcz przez tego pracodawcę ubezwłasnowolniona i przymuszona do określonego zachowania - w sytuacji, gdy, jak wynika z prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 23 listopada 2012r. sygn.akt IV K 241/10, oskarżona została skazana za czyny z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i 12 kk oraz z art. 270 § 1 kk, art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk, art. 11 § 2 kk i art. 12 kk popełnione na szkodę pracodawcy, który na jej rzecz niekorzystnie rozporządził swoim mieniem w kwocie ok.1.226.000zł.

Logiczna, wszechstronna i zgodna z zasadami doświadczenia życiowego ocena wszystkich dowodów uprawniała sąd pierwszej instancji do odmówienia wiary wyjaśnieniom oskarżonej i do uznania, iż kwoty, które m.in. przeznaczone były na zaliczki na podatek zostały, w wyniku przestępczego działania oskarżonej, przejęte przez nią, co było wyłączną przyczyną niewpłacenia ich na rachunek urzędu skarbowego w terminie.

W tej sytuacji uznać należy, iż trafnym było ustalenie odpowiedzialność J. S. za popełnienie przestępstwa skarbowego z art. 77 § 2 kks.

Kara grzywny wymierzona oskarżonej nie razi nadmierną surowością, pozostając w odpowiedniej proporcji do wagi popełnionego przez nią czynu, stopnia winy oraz długiego czasu działania oskarżonej i wielkości niewpłaconych w terminie kwot, a także do potencjalnych możliwości płatniczych oskarżonej i jej aktualnej sytuacji rodzinnej.

Sąd Okręgowy uznał natomiast za uzasadnione uchylene rozstrzygnięć zawartych w pkt 2 i 3 zaskarżonego wyroku, a to w następstwie podzielenia zarzutów i wniosków apelacji złożonej przez pełnomocnika podmiotu pociągniętego do odpowiedzialności posiłkowej.

Skoro, jak trafnie podkreślono w apelacji, sąd pierwszej instancji wprost i prawidłowo ustalił, że oskarżona poprzez popełnienie przestępstwa na szkodę (...) przelewała należące do tego podmiotu pieniądze, w tym te przeznaczone na zaliczki, na swoje konto - to nie da się to pogodzić z przyjęciem przez sąd, że (...) odniósł korzyść majątkową z popełnionego przez oskarżoną przestępstwa skarbowego, polegającą na możliwości dysponowania kwotą nieodprowadzonego podatku, do czasu rzeczywistych wpłat.

Wszak to nie (...)dysponował tą kwotą, ale oskarżona.

Tym samym brak było podstaw do stosowania art. 24 § 1 kks, czyli do nałożenia odpowiedzialności posiłkowej na (...), gdyż przesłanką konieczną musiałoby być ustalenie, że podmiot ten rzeczywiście odniósł lub mógł odnieść z popełnionego przestępstwa skarbowego jakąkolwiek korzyść majątkową. Odniesienie korzyści stanowi również warunek zastosowania art. 24 § 5 kks.

Z tych względów sąd odwoławszy zmienił zaskarżony wyrok uchylając rozstrzygnięcia zawarte w pkt 2 i 3.

W pozostałym zakresie orzeczenie sądu pierwszej instancji utrzymał w mocy.

Nieuwzględnienie apelacji złożonej przez obrońcę oskarżonej skutkowało obciążeniem jej kosztami procesu za postępowanie odwoławcze.